

İnsanın Kendini Aşma Arzusu

— kul mehmet · 26 Kasım 2025

İnsanın Kendini Aşma Arzusu

Bir günün sessizliğinde yürüyordum. İçimde, açıklaması zor bir titreşim vardı; sanki görünmeyen bir akış beni taşıyor, ben de onunla birlikte sürükleniyordum. Her adımda geçmişin izleriyle karşılaşıyor, onların silinmişliğinin de kendi varlığını sorguluyordum. Çevremdeki canlılık, kendi hikâyesini yazmaya çalışan küçük ayrıntılarla doluydu. Bir çiçeğin açışı, bir dalın ince titreyişi, bana insanın da kendi öyküsünü yazma çabasını hatırlatıyordu. Hepimiz, görünmez bir deftere satırlar ekliyor gibiydik.

Yan yana duran ağaçların sessizliği, bana birlikte olmanın ama aynı zamanda ayrı kalmanın anlamını düşündürdü. Her biri kendi köklerinde derinleşiyor, ama gövdeleriyle yan yana durarak bir bütünlük oluşturuyordu. İnsan ilişkileri de böyleydi: ayrı hayatlar, ama ortak bir sessizlikte buluşan yan yana duruşlar. Yolun sonunda, sınırların ötesine taşan bir his vardı. Sanki varlık yalnızca görünenle sınırlı değil, görünmeyenle de tamamlanıyordu. O an, insanın kendini aşma arzusunu, daha büyük bir bütünün parçası olma isteğini hissettim.

İnsanın yürüyüşü, yalnızca adımların toprağa değmesi değildir. Her adımda görünmeyen bir çağrı vardır; bizi sınırların ötesine, alışılmışın dışına davet eden bir ses. Bu ses, bazen geçmişin silinmiş izlerinden yükselir, bazen de geleceğin henüz yazılmamış satırlarından. Hayatın küçük ayrıntıları, kendi öykülerini yazmaya çalışan sessiz kahramanlardır. Bir çiçeğin açışı, bir dalın titreyişi, bize insanın da kendi hikâyesini yazma çabasını hatırlatır. Hepimiz, görünmez bir deftere satırlar ekliyoruz; kimi zaman sevinçle, kimi zaman hüznle.

Yan yana duran ağaçlar gibi insanlar da birbirine yaklaşır ama köklerinde ayrı kalır. Bu yan yana duruş, hem yalnızlığı hem de birlikteliği taşır. İnsanın varlığı, tek başına bir yolculuk olduğu kadar, başkalarıyla paylaşılan bir sessizliktir. Ve bir noktada, sınırların ötesine taşan bir his belirir. Görünenin ötesinde bir bütünlük vardır; insan, yalnızca kendi varlığıyla değil, başkalarının varlığıyla da tamamlanır. İşte bu yüzden, her yürüyüş aslında kendini aşma arzusudur: daha büyük bir anlamın parçası olma isteğidir, vesselam.

Mehmet Alu